

ΠΑΡΑΔΟΣΕΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΘΕΙΜΑ

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

ΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ ΣΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ. Σέφρανα μ' ένα καλή έθιμο, οι νεόνυμφοι στη Γεωργία φορούν ένα χρυσό στεφάνι, κατά τον γάμο.

Ο σημερινός χαρακτήρ του γάμου. Η άρπαγή των Σαρβίνων. Πώς παντρεύονται οι Αυστραλιανοί. Ο άρχαιος Ρωμαϊκός γάμος. Οι γάμοι των Ταρταρών και οι Νεοελληνικές. Όπου η νύμφη άπαγάγει τόν γαμπρό. Το πούλημα της συζύγου. Ένα έπικερδές έμπόρευμα. Οι γάμοι στη Σιβηρία και στην Κίνα. Περιεργες συνήθειες. Στους λαούς της Ανατολής κτλ.

Από πλάσματα που παραδίδονται εκουσίως το ένα στο άλλο, που ενώνουν τα περσμένα τους και τις ψυχές τους, των οποίων η καρδιάς θ' άνασκιρτούν με την ίδια οδύνη κατά τις ώρες της θλίψεως και θα νοιώθουν την ίδια άγαλλίση κατά την ώρα της χαράς, αυτή είν' η έννοια που δίνει στο γάμο η σημερινή κοινωνία. Μά δυστυχώς, ο γάμος δέν είχε πάντοτε αυτό τόν ευγενικό χαρακτήρα. Για να τόν άποκτήση, χρειάστηκε να φτάση ο πολιτισμός στη σημερινή του εξέλιξη και να ξεισωθή κοινωνικώς η γυναίκα με τόν άνδρα. Έπί πολλούς αιώνας η γυναίκα έθεωρείτο ως δούλη και ήταν υποχρεωμένη να έκτελη και τις σκληρότερες άκομη εργασίες. Αυτό άλλως τε έκκολούθει να φρίσσει και σήμερ' άκομη σε πολλούς βαρβάρους λαούς. Άλλού πάλι η γυναίκα θεωρείται ως ένα έμπόρευμα, το όποιο οι άνδρες αγοράζουν και το εφορτώνονται κατά τό κέφι τους. Γι' αυτό και τα έθιμα του γάμου διά μέσου τών αιώνων και οι στις διάφορες χώρες μάς κάνουν έντύπωση τότε με τόν άλλοκο και τότε με τόν άγριο χαρακτήρα τους.

Από πλάσματα που παραδίδονται εκουσίως το ένα στο άλλο, που ενώνουν τα περσμένα τους και τις ψυχές τους, των οποίων η καρδιάς θ' άνασκιρτούν με την ίδια οδύνη κατά τις ώρες της θλίψεως και θα νοιώθουν την ίδια άγαλλίση κατά την ώρα της χαράς, αυτή είν' η έννοια που δίνει στο γάμο η σημερινή κοινωνία. Μά δυστυχώς, ο γάμος δέν είχε πάντοτε αυτό τόν ευγενικό χαρακτήρα. Για να τόν άποκτήση, χρειάστηκε να φτάση ο πολιτισμός στη σημερινή του εξέλιξη και να ξεισωθή κοινωνικώς η γυναίκα με τόν άνδρα. Έπί πολλούς αιώνας η γυναίκα έθεωρείτο ως δούλη και ήταν υποχρεωμένη να έκτελη και τις σκληρότερες άκομη εργασίες. Αυτό άλλως τε έκκολούθει να φρίσσει και σήμερ' άκομη σε πολλούς βαρβάρους λαούς. Άλλού πάλι η γυναίκα θεωρείται ως ένα έμπόρευμα, το όποιο οι άνδρες αγοράζουν και το εφορτώνονται κατά τό κέφι τους. Γι' αυτό και τα έθιμα του γάμου διά μέσου τών αιώνων και οι στις διάφορες χώρες μάς κάνουν έντύπωση τότε με τόν άλλοκο και τότε με τόν άγριο χαρακτήρα τους.

Από πλάσματα που παραδίδονται εκουσίως το ένα στο άλλο, που ενώνουν τα περσμένα τους και τις ψυχές τους, των οποίων η καρδιάς θ' άνασκιρτούν με την ίδια οδύνη κατά τις ώρες της θλίψεως και θα νοιώθουν την ίδια άγαλλίση κατά την ώρα της χαράς, αυτή είν' η έννοια που δίνει στο γάμο η σημερινή κοινωνία. Μά δυστυχώς, ο γάμος δέν είχε πάντοτε αυτό τόν ευγενικό χαρακτήρα. Για να τόν άποκτήση, χρειάστηκε να φτάση ο πολιτισμός στη σημερινή του εξέλιξη και να ξεισωθή κοινωνικώς η γυναίκα με τόν άνδρα. Έπί πολλούς αιώνας η γυναίκα έθεωρείτο ως δούλη και ήταν υποχρεωμένη να έκτελη και τις σκληρότερες άκομη εργασίες. Αυτό άλλως τε έκκολούθει να φρίσσει και σήμερ' άκομη σε πολλούς βαρβάρους λαούς. Άλλού πάλι η γυναίκα θεωρείται ως ένα έμπόρευμα, το όποιο οι άνδρες αγοράζουν και το εφορτώνονται κατά τό κέφι τους. Γι' αυτό και τα έθιμα του γάμου διά μέσου τών αιώνων και οι στις διάφορες χώρες μάς κάνουν έντύπωση τότε με τόν άλλοκο και τότε με τόν άγριο χαρακτήρα τους.

***

Ο πιο άπλόος τρόπος που παντάτηκε ο άνδρας για ν' άποκτήση μία γυναίκα την οποία έπιθυμούσε, ήταν η άπαγωγή. Αυτό συνέβαινε στους πρώτους χρόνους της ανθρώπινης, όποτε ο άνδρας θεωρούσε τη γυναίκα σκλάβο του και όχι σύντροφό του. Κατά την κρίση της Ρώμης οι τυχοδιώκται που συντρόφευαν τό Ρώμιλο, θέλοντας να παντρευτούν, και ν' άποκατασταθούν βοήκη φυσικό να κλέβουν από τους πατέρες τους και τους συζύγους των τις γυναίκες μάς γειτον κής φυλής. Κ' έτσι έγινε η πολυθρόλη άρπαγή τών Σαρβίνων. Θα νομίσετε ίσως ότι τέτοιοι γάμοι δι' άρπαγής έπαψαν να γίνονται στον κόσμο... Δέν έχετε δίκιο. Οι μαυροί του Τσαντ μόνο αυτό τό γάμο ξέρουν. Έκείσης οι Αυστραλοί όταν θέλουν να παντρευτούν, στέκουνε, παραμονεύουν τη γυναίκα του γούστου τους και έπειτα την κινυγούν μέσα στο δίσιο. Όταν την πιάσουν, την άρπάζουν από τα μαλλιά και για να την υποτάξουν, άρχίζουν να τη χτυπούν με μία βαρεία. Τά χτυπήματα είνε κάποτε τόσο δυνατά όστε πολλές φορές η δυστυχισμένη γυναίκα πεθαίνει άπ' αυτά.

Στη Γροιλανδία, όταν ένας ίθαγενής ζητήσει μία κόρη εις γάμο, έκτειν λιποθύμει από τό φόβο της. Έπειτα παίρνει τά βουνά και κοβεί τά μαλλιά της εις ένδειξιν της άπελπίσας για τη δυστυχία που την περιμένει. Ο μνηστήρ τότε τρέχει πίσω της και όταν την πιάσει την πηγαίνει στην καλύβα του, δερνεργιάς την άδιάκοπα.

Νά τώρα πώς ένας Λατινός συγγραφέας βάσει σε ένα έργο του μία ρωμαία κόρη να μιλάει και να περιγράφει την άπαγωγή της από τό μνηστήρα της : «Τό σπίτι μας σπαρμένο με δάφνες, έλαμπε από τις άναμμένες φωτιές κι' άντηχούσε από τά τραγούδια του ύμναίου. Ηπατοχή μου μητέρα κρατώντας την άλλη κόρη της στα γόνατά της, έπεβλεπε τό νυφικό στολισμό μου κι' έγέμισε τό μέτωπό μου από φιλήματα, όταν έξαφνα εισώρμησε μέσα ένας όμιλος ανθρώπων όπλισμένων, τών οποίων τά σπαθιά έλαμπαν. Έτόρμαζαν όλους μέσα στο σπίτι με τις

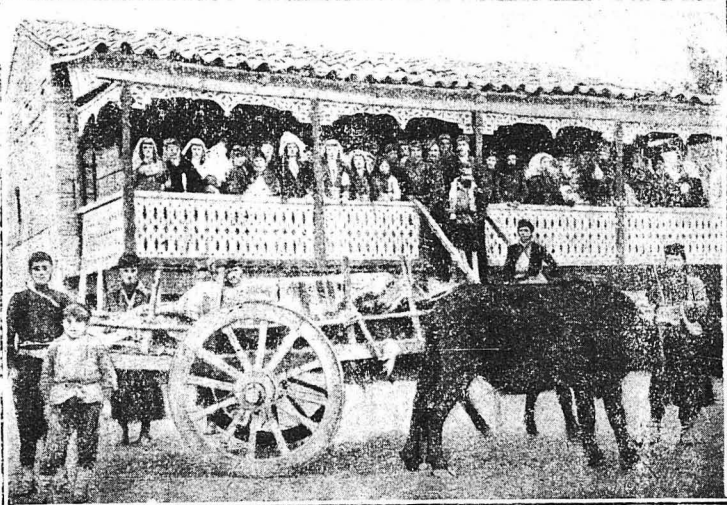
άπειλητικές τους διαθέσεις. Όστόσο, ούτε έκλεψαν τίποτε, ούτε σκότωσαν κανένα, μά όλοι μαζί μπήκαν θορυβώδως μέσα στο διαμέρισμά μου. Κανένας από τους οικείους μάς δε σκέφθηκε όχι μόνο να τους έπιτεθή, άλλ' ούτε καν ν' άντιτάξει άμυνα. Έγώ, ξετρελλαμένη από τό φόβο μου, τρέμοντας όλη, λιποθύμησα μέσα στην άγκαλιά της μητέρας μου. Από κει, ήρθαν και με άπέσπασαν οι ένοπλοι έκτεινοι άνθρωποι... Έτσι στη Ρώμη φαινομενικώς τουλάχιστον, ο μνηστήρ άρπαξε διά της βίας τη μνηστήτη από τους γονείς της. Έπειτα με μεγάλη πομπή, της οποίας προηγούντο παιδιά κρατώντας άναμμένους δαυλούς και την όποία ακολουθούσαν οι προσκεκλημένοι, τραγουδώντας και χορεύοντας, την οδηγούσε στο σπίτι του.

Οι Τάρταροι πάλι, σ' όλες τις συμβολικές τελετές που προηγούντα του γάμου, δείχνουν μία άνόρητη, ή όποία φανερώσει καθαρά την πολεμοχαρή και νομαδική φυλή τους. Τό πρώι του γάμου ο μελλονύμφος, έπικεφαλής ενός όμίλου ίππεδών όπλισμένων με τά λαμπρότερα όπλα τους, και με άλογα πλούσια στολισμένα, ξεκινάει διευθυνόμενος προς την καλύβα της μνηστήτης του. Έκεί όλοι περύνουν και άρχίζουν να εφορτώνουν μία καμήλο, την οποία έχουν μαζί τους καιπού είνε φορτωμένη από πολύτιμα όθρα: θαυμασιούς τάπητες, φορέματα χρυσοκέντητα, στολές χρυσοστόλιστες, κ.λ.π. Όλ' αυτά τά μαζεύουν μπρός στην καλύβα της νύμφης και έπειτα σχηματίζοντας ένα πυκνό όμιλο, τραβούν και κραδαίνουν πάνω άπ' τά κεφάλια τους τά μεγάλα τους σπαθιά και όρμουν, βγάζοντας τρομακτικές κραυγές μέσα στην καλύβα της νύμφης. Μά η νέα κόρη, προειδοποιημένη, ξεφυγεί από τό μνηστήρα της, όπο ένα μικρό άνοιγμα της σκηνής. Άπ' έκει ένα άλογο την περιμένει. Το καρβαλλάει και ξεκινάει, καλπάζοντας προς την άπειρανη στέππα, σφίγγοντας στην άγκαλιά της έν όρνάκι ή ένα κατακάκι. Ο γαμπρός και οι άνθρώποι του την καταδιώκουν, ακολουθούμενοι και από τους γονείς της, οι όποιοι προσπαθούν να τους καθυστερουν στο δρόμο τους. Μία έκπυροσκόπησης έξαφνα άνιχνίζει : τότε όλοι, κραυγάζοντας και χειρονομώντας άρχίζουν ν' άλληλοπυροβολούντα (σημειώστε έδώ ότι τά όπλα τών περιέργων μόνον μπαρούτι), ενώ ένα πυκνό σύννεφο σκόνης σηκώνεται γύρω τους. Αυτή η ξεφρενιασμένη καρβαλλαρία τότε μόνο τελειώνει, όταν ο γαμπρός κατορθώσει να φτάση τη νύφη και να της άρπάξη τό όρνάκι.

Μά και στην Ουαλλία της Άγγλίας δέν πάνε πολλά χρόνια που έβλεπε κανείς τό γαμπρό και τους φίλους του να καλπάζουν πίσω από τη νύφη που έφευγε έφιππη κι' έκτεινη.

Είνε βέβαιο, ότι οι εικονικές αυτές άρπαγές δέν έχουν καμμία επικίνδυνη συνέπεια. Στη Νέα Ζηλανδία όμως συχνά καταλήγουν σε ρήξει, αίματηρές και σκληρές. Τά κορίτσια έκεί είνε έφραστα σαν τους άνδρες, γι' αυτό και μία άγρία πάλη γίνεται μεταξύ του άνδρός και της νύμφης, κατά την όποία τά ρούχα τους κομματιάζονται και τά σώματά τους καταπιγγώνονται. Τέλο, ύστερ' από άρκετές ώρες, ο γαμπρός κατορθώνει να καταβάλλη τη νύφη και να την παρασύρη στην καλύβα του, άν όμως δέν τό κατορθώσει, ο γάμος τους ματαιώνεται : ποτέ μία Νεοελληνική δέν θα συγκατετίθετο ν' ακολουθήση έναν άντρα, τόν όποιον έκίχησε.

Ός τώρα είδαμε τό μνηστήρα ν' άπαγάγει την μνηστήτη του. Μά έκτεινο που είνε καταπληκτικό είνε η άπαγωγή του μνηστήρος από τη μνηστήτη. Και όμως συμβαίνει κι' αυτό σε μία άπαρχία της Άρμενίας, τη Μιγκρελία. Έκεί, μετά τό τελευταίο συμπόσιο τών

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΤΣΙΝΟΝΤΡΑΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ. ΟΜΙΛΟΣ ΠΡΟΣΕΚΗΛΗΜΕΝΩΝ. Η ίσως τών νέων στην Γεωργία βαστούν πολλές ημέρες κατά τις όποιες γίνονται συμπόσια με μουσική, χορούς και τραγούδια. Οι πολυάριθμοι προσκεκλημένοι, φθάνουν και έξαφνώνουν με τις άρμακτες τους, βαρεία και πρωτόγανα κάρσα, συρμένα από βόδια.

Ός τώρα είδαμε τό μνηστήρα ν' άπαγάγει την μνηστήτη του. Μά έκτεινο που είνε καταπληκτικό είνε η άπαγωγή του μνηστήρος από τη μνηστήτη. Και όμως συμβαίνει κι' αυτό σε μία άπαρχία της Άρμενίας, τη Μιγκρελία. Έκεί, μετά τό τελευταίο συμπόσιο τών

γάμων οι όποιοι διαρκουν πολλές ημέρες, ό γαμπρός τρέχει και κερβάνι ή άπάνω σε κανένα ψηλό δέντρο ή σε καμιά κορυφή γω- νία του σπιτιού. Η νύφη, άκολουθουμένη από τους συγγενείς και τους φίλους της, τρέχει εις άναζητήριό του. Όταν τον άνακαλύ- ψουν, ό γαμπρός άένεται, μά αυτόν τόν δόηθον διά της βίας στο γαμήλιο κρεβάτι, σπρωχόντας τον και κλωτσώντας τον.

***

Είς προτιμότερα ή άπαγογή ή τó πούλημα της συζύγου : Εί- ναι καλύτερο να γίνη ή γυναίκα λεία ενός κατακτητού άνδρός ή να γίνη τó άνικείμενο μιάς έμπορικης συμφωνίας, κλεισμένης από πριν μεταξύ τών γονέων της και τού μηνητήρος της : Το γεγονός σχετικώς είναι ότι σε πολλούς τόπους, χωρίς να ύπολογίζον- τας πολιτισμένες όπου ό γάμος γίνεται συχνά για συμφεροντολολι- κούς λόγους—ή κόρη θεωρείται από τους γονείς της ως έπικερδές έμπορεύμα.

Νά έξασφα πώς γίνεται μιά πρό- ταισις γάμου στη Σιβηρία. Ό ύποψή- φιος γαμπρός και ό μέλλον πεθερός του κάθονται σε μιά ταβέρνα. Ό πρώτος δίνει την τιμή. Ό δεύτερος ζητάει περισσότερα. Και σε άθε κυβέτα πίνουν και από ένα ποτήρι βότκα. Η συτήησις παρατείνεται και τα ποτήρια άδειάζουν : οι δύο άντρες μεθυσμένοι σάν κτηνη κλι- σούνται κάτω από τó τραπέζι τους. Τó συνοικέσιο είναι πια κλεισμένο !

Δέν ύπάρχει έμπορικότερα φυλή από τους Κινέζους. Γύ' αυτό δέν είνε και μοναδικό στους έμπορικούς γά- μους. Έκει, ό γαμπρός ούτε έξ έθους γνωρίζει καν τή νύφη που τού προ- ορίζουν. Οι πατέρες τους, ύστερ από πολλές διαπραγματεύσεις και συμ- φωνίες, όρίζουν την τιμή στην όποία θά πουληθή ή νύφη. Έτσι φτάνει ή ημέρα τών γάμων. Η νύφη στολι- ζεται με τó ωραιότερο μεταξύ της φόρεμα που είν' ολοκέννητο από χρυσάφια και άόσμια, στολίζει με πολύτιμες πέτρες και με τεχνητά λουλούδια τά μακριά μαύρα μαλλιά της, φτιασιδώνει τά μάγουλά της, κοκκινίζει τά χείλη της, μαυρίζει τά βλέφαρά της και άρωματίζει με μόσχο όλα της : τά φορέματα. Μπροστά στο πατρικό της σπίτι ένα κόκκινο κινεζικό όμάρι σταματάει, χρυσοστόλιστο και φερό- μενο από ύπηρετες με φανταχέρη κίτρινα φορέματα. Μουσικοί τό περιστοιχίζουν, παίζοντας στα φλάουτα τους και χτυπώντας τά κουδούνια τους. Τά μπρούντινα κύμβαλα άντηχούν έκκοφαντικά. Η νύφη άναβαίνει τó άμάρι της κ' ένας γέρος έμπιστος, ύπηρε- τής, με κίτρινα, κόκκινα και μαύρα, την κλειδώνει μέσα. Έπειτα, υπό τή διεύθυνση του, ή πομπή ξεκινάει άκολουθουμένη από ένα πλήθος συγγενών και φίλων με γιορτινά ρούχα. Σταματούν μπρος στο σπίτι του γαμπρού, ό όποιος στέκεται στο κατώφλι περιστοι- χισμένος από τους ύπηρετες του. Τότε ό έμπιστος, ύπηρετής τού παραδίδει τó κλειδί τού άμαριού. Έκείνος, άνοίγει την πόρτα και βλέπει για πρώτη φορά αυτήν που θά γίνη γυναίκα του. Η νύχη άντοματάς φτάνει. Πολύχρωμα φανάρια άνάβουν κρεμασμένα στην

τελευταία έχει πουληθή από την οικογένειά της αντί πλουσίαν ύφασμάτων, κομματιών χρυσού και πολιτισμών λίθων. Κάτω από τά κόκκινα μεταξύτά φορέματά τους τά χρυσοκέννητα, κάτω άπ' τούς, οι δύο συζυγοί άνήητοι και σοβαροί μοιάζουν μάλλον με είδωλα καταστολιστά. Τό πλήθος των προσκεκλημένων άκολουθεί άπό πίσω μαζί με τους περιέργους.

Πιό γραφικές άκόμη είνε οι τελετές τών γάμων στο Μαρόκο. Έκει ή νέα κόρη άναλλάσσεται με κομήλες, κρέβρα και άλογα και στέλλεται στη σκηνή του συζύγου της μέσα σ' ένα κοφίνι κρε- μασμένο στη ράχη ενός άλόγου. Η πομπή προχωρεί άργά μέσα στη νύχτα, άκολουθουμένη από μουσικούς οι όποιοί παίζουν πένθιμα στα όργανά τους και τραγουδούν θλιβρά. Μεγάλοι δαυλοί άναί- μνοι κάνουν να λάμπουν οι άστραφτερές λεπίδες τών σπαθίων και φωτίζουν τούς κόκκινους μανδύες τών καρβαλλάρηδων που άκολουθούν, την πομπή καλπάζοντας και πυρο- βολώντας συνεχώς. Τό θέαμα έτσι πέρνει ένα φανταστικό, σχεδόν δια- βολικό τόνο μέσα στη νύχτα.

Στους περισσότερους λαούς της Ανατολής, ή πόλησις τών γυναικών είναι πραγματική. Η τιμή της κυ- μαινεται άναλόγως της ωμορφίας της και της τάξέας της. Στο Μαυροβό- νιο ό γαμπρός καταθέτει μπρος στα πόδια της νύφης ένα μικρό νομίσμα. Οι Έλληνες της Μικράς Ασίας πάλι προσέφεραν ως δώρα στη νύφη της, μεταξύτων, πολυτελείς τάπητες άσημένιους ναρυλιέδες και δοχεία με άρωματα.

***

Αν θέλη κανείς να ίδη μέχρι ποίου σημείου οι τελετές τού γάμου είναι σχετικές με τόν χαρακτήρα και τό βαθμό τού πολιτισμού έκάστου λαού πρέπει να πάη στην Ιαπωνία. Σ' αυτή τή χώρα, όπου ή φύσις είναι γελοστή, ή ζωή άμέριμη κ' εύκολη, ή τελετές τών γάμων είνε χαρούμε- νες, εύθυμες, γελαστές. Ό γάμος εορτάζεται στο σπίτι του γαμ- πρού. Σ' ένα μεγάλο δωμάτιο έχουν τοποθετηθεί από πριν όλα τά είδωλα τών Ιαπωνικών θεοτήτων. Τό δωμάτιο αυτό κατά τό μεσημέρι, τό πλημυρίζει μιά λαμπρά συνοδεία. Ό γαμπρός προ- χωρεί έμπρός με τό μικρό κίτρινο πρόσωπό του και με τά μάτια του βαμμένα με κόκκινο φτιασιδί. Τά μαλλιά του θά έχει χτενι- σμένα ψηλά και στριγμένα με φουρκέτες. Δυό 'μουσόμεδες' τό συνοδεύουν ως δεσποινίδες της τιμής. Όλοι οι προσκεκλημένοι κλινονται γίωρα από τούς νεονύμφους, οι όποιοί γονατίζουν ό ένας κοντά τόν άλλο. Μιά από τις μουσόμεδες πέρνει ένα δοχείο με δυό καλαμάκια και τό γεμίζει με σάκι (ιαπωνικό κονιάκ), ή άλλη τό ύψώνει ως τά χείλη τών νεονύμφων και τούς βάζει και πίνουν διαδοχικά. Αυτό συμβολίζει ότι τού λοιπού πρέπει να νοιώσουν τις ίδιες χαρές και τις ίδιες άπτες, ενωμένοι στη συνητική ζωή.

Πιό χαριτωμένη είναι άκόμη ή σκηνή που χαρακτηρίζουν τόν παρικό γάμο. Όδηγουμένη από τους γονείς της ή νύφη στέκει σε μιάν άπόσταση από τó σπίτι του γαμ- πρού. Έκείνος τρέ- χει προς συνάντησή της, της πετάει ένα πορτοκάλι με δλες του τις δυνάμεις και τρέπεται εις φυγήν. Όλοι οι παρακολου- θούντες τόν γάμο τρέχουνε να τόν πιά- σουν.

***

Στην Σκανδινα- βία, σε παλαιό- τερα χρόνια, ή μελ- λόνυμφος κόρη έφερε κρεμασμένη στο πλευ- ρό της τή θήκη ενός ξίφους : Ό νέος που την άγαπούσε έπρεπε να της έξομολογήθη τόν έρωτά του, βά- ζοντας μέσα στη θή- κη τó δικό του ξίφος. Αν ή νέα τó κρατού- σε αυτό έσήμαινε ότι συγκατατίθετο στον έρωτά του. Αυτό τό έθιμο διατηρήθηκε και σε μερικά χωριά της Φιλλανδίας.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΗ ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΠΟΜΠΗ (Άγγλική κωμικοθεατρία). Ό γελοιογί- φος εικονίζεται στην εικόνα αυτή τά έθια των άγγλων εγγενών τών έσχατων. Οι προσκελημένοι για να τιμήσουν τή νύφη άκολουθούν έ- φικλοι με στολή κυνηγών τó άμάρι που την οδηγεί στην έκκλησία μέσ' άπ' τούς χιονιμένους κομπους.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ, Η ΘΥΕΛΛΑ. (Πίναξ τού Μπρετόν). Σ' ένα άγροτικό γάμο, μετά την τελετή στην έκκλησία και τó παγετοαόδοτο γλέντι, ή νυμφική πομπή βγίηκε έξω στους άγρούς για ψάξιμο. Μά έξασφα τούς έπιασε ή πόρτα κ' όλοι τρέχουν να βρουν ένα καταφύγιο, θρηνώντας για τις καταστροφές που έπαθαν τά καινούργια τους ρούχα.

Τά ίδια και χειρότερα γίνονται και στην Ιάβα. Και έν πρώτους, έκει της πομπής τού γάμου, προηγείται ένας όμιλος Γιαβανέζων που προχω- ρούν χορεύοντας, χτυ- πώντας τά χέρια τους, και κάνοντας τόν άέρα νάνηχη από τούς έκκο- φαντικούς ήχους τών τυμπάνων και τών κυμ- βάλων. Έπειτα έρχεται τó κλειστό άμάρι μέσα στο όποιο βρίσκονται ό γαμπρός με τή νύφη. Η